

Tablou Votiv

Copyright © Fundația „Cuvântul care zidește”

Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice
Autoritatea de Management pentru Programul
Operațional Regional
Strada Apolodor Nr. 17, sector 5, București
Telefon: 0372 111 409
E-mail: info@mdrap.ro
www.mdrap.ro
www.inforegio.ro

Direcția Gestionare Fonduri Comunitare pentru Turism
Organismul Intermediar pentru Turism
Bd. Dinicu Golescu Nr.38, sector 1, București
Telefon: 0372 144 000
Fax: 0372 144 001

Beneficiar proiect
Fundația „Cuvântul care zidește”
Str. Mitropolit Firmilian nr.3, Craiova, Dolj, Cod Poștal
200381
Tel. fix: 0251/53.27.28 Tel. mobil: 0756.196.607 Fax:
0251/53.27.28
E-mail: m_pasmangia@yahoo.com

Material gratuit
www.monument-istoric.ro

Investim în viitorul tău!
Proiect selectat în cadrul Programul Operațional și co-finanțat de
Uniunea Europeană prin Fondul European pentru Dezvoltare Regională.

*Turismul cultural religios din județele Vâlcea și Olt -
oportunitate de promovare a identității naționale și a
valorilor patrimoniului național”*

Fundația „Cuvântul care zidește”

Aprilie 2013

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod
obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene
sau a Guvernului României

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE
ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

Vedere din față a bisericii mănăstirii

Mănăstirea Bistrița
- mănăstire de maici, viață de obște -
monument istoric, județul Vâlcea

Regio
PROGRAMUL OPERAȚIONAL REGIONAL

Inițiativă locală. Dezvoltare regională.

www.inforegio.ro

Vedere de ansamblu a mănăstirii Bistrița

Imagine exterioară a bisericii mănăstirii

Moaștele Sfântului Grigorie Decapolitul

Mănăstirea se află în satul Bistrița, aparținând de comuna Costești din județul Vâlcea, pe pitoreasca vale a râului cu același nume. Lăcașul a fost ridicat în jurul anului 1440 de boierii Craiovești: Barbu – devenit Pahomie monahul, Pârnu, Danciu și Radu. Mănăstirea Bistrița se înscrie între străvechile vetre monahale vâlcene.

Prima atestare documentară a mănăstirii se păstrează în „Hrisovul de danie” aparținând lui Vlad Vodă Călugărul, la 16 martie 1494. În 1497, marele ban Barbu Craiovescu, a adus de la Constantinopol moaștele Sfântului Grigorie Decapolitul (780-842 d.Hr.), originar din Decapolia, Asia Mică, mare apărător al dreptei credințe împotriva ereziei iconoclaste. Siciul din argint aurit cu moaștele sfântului este donația lui Constantin Șerban Basarab, zis Cârnul (1654-1658) și a soției sale doamna Bălașa.

Prima ctitorie a fost puternic avariata de o expediție armată a lui Mihnea cel Rău, în 1509. După înlăturarea acestuia, banul Barbu, întors din pribegie, reface sfântul lăcaș cu sprijinul lui Neagoe Basarab (1519). Astăzi se mai păstrează din ctitoria Craioveștilor biserica Bolniței (1520).

Afectată de trecerea timpului și de cutremurul din 1838, ctitoria Craioveștilor necesita operațiuni de demolare și reconstrucție. Biserica mare și clădirile mănăstirii au fost dărâmate în anul 1845 și rezidite după planurile lui Johann Schlatter, Scarlat Beniș și Iulius Freywald. Lucrările, începute în 1846 de Gheorghe Bibescu, au fost încheiate de Știrbei Vodă la 15 august 1885, când a fost sfințită biserica mare, închinată „Adormirii Maicii Domnului”. Pictura noii biserici a fost executată de Gheorghe Tăttărescu în 1850, o pictură realistă, dar monumentală, cu registre largi. Catapeteasma a fost realizată la Viena, din lemn de tei, aurită.

La puțin timp după sfințirea ctitoriei, vremurile potrivnice au dus la micșorarea numărului de călugări, după 1877 funcționând în mănăstire diferite instituții social-culturale. În vechea biserică au existat mormintele lui Barbu Craiovescu, ctitorul ei și al lui Moise Voievod (1532).

Din 1948, prin Hotărârea Sinodului, Mănăstirea Bistrița este transformată în mănăstire cu obște de maici, iar apoi, prin decretul 410/1959 desființată de comuniști. În 1984, mănăstirea revine în cadrul Episcopiei Râmnicului, începând un amplu proces de revigorare a vieții monahale. Din anul 1999, stăreția mănăstirii a luat sub conducerea ei și Mănăstirea Arnota, prin transformarea acesteia din mănăstire de călugări în mănăstire de maici.

Mănăstirea Bistrița, centru de spiritualitate ortodoxă, este locul unde, după opinia unor cercetători, s-a tipărit în țara noastră prima carte, „Liturgierul” slavon al egumenului Macarie. În tezaurul cultural de la Bistrița, pe lângă multe cărți – manuscrise și obiecte de artă religioasă – se regăsește și o multitudine de ferecături de evanghelie, panaghiarul de la Bistrița și relicvarul – executat în aur și împodobit cu pietre scumpe și mărgele.